

БУДИЛНИК

на Първото светско класно горнооряховско училище

Тодорка Павлова, директор на COU „Георги Измирлиев“:

„Очакват ни толкова неоткрити светове!“

- Какъв ще бъде акцентът в развитието на COU „Г. Измирлиев“ през първата година на Третото хилядолетие?

- Усилията ми през тази учебна година са насочени към утвърждаване новия облик на училището. Обявената от Света на Европа и ЕС 2001 г. за Европейска година на езичите определи насоката на нашите търсения. Балканите са естествения обединител на Източна и Запада в културно, християнско и религиозно отношение, а в интелектуален план Балтийният винаги се е стремял да разбере другия, да превърне съседа си в брат и приятел. Ето защо, овладяването на езика на съседа е път към добри интеграционни отношения на Балканите и в Европа. Образоването винаги трябва да предвижда и нуждите на общество. Ако изостава в един момент, то се превръща в образование само за себе си.

- Доколко традициите играят роля за качеството и нивото на обучение в българското образование?

- Да пазиш традицията означава да уважаваш миналото и да се учиш от грешките на другите. Настоящето трябва да белязано със знака на творчески търсения, за да се формира ново мислене в подрастващите, свързано с демократичните жалони на развитие у нас. Бъдещето принадлежи на професионалистите и образоването трябва да помогне максимално на млади-

те хора за тяхната бъдеща реализация.

- В началото на ноември вие сключихте педагогически договор с Ученическия съвет. Как върви изпълнението на този договор?

- Главната цел на педагогическия договор е да възпитава чувство за отговорност у всеки един ученик. Завидна е инициативността на младите хора. Те търсят поле за изява и радващото е, че наистина се отнасят към задълженията си и с чувство за отговорност. По-често трябва да се вслушваме в тях.

- Какъв подхod на управление ще наложите?

- Работа в екип. Разработване на различни проекти и тяхното осъществяване с помощта на учители, ученици, родители и неправителствени организации. Има толкова неоткрити светове, че е недопустимо да чакаме друг да ги открие.

- Определено се насочвате към международно участие. Какво ще спомогне това за бъдещото развитие на училището?

- Идеята ни е училището да се утвърди като COU за чужди езици и култури. Естествено, това не би могло да се постигне без интеграционни вързки с училища в чужбина. Положителният опит трябва да се усвоява непрекъснато и да се даде възможност на учениците да се обучават в естествена езикова среда. Прекият контакт с други народи, с друга цивилизация и култура провокира мисленето

„Искаме да утвърдим училището като COU за чужди езици и култури“.

Завинаги горнооряховчанин!

По повод 150 г. от рождениято и 125 г. от гибелта на Георги Измирлиев - Македончето

Роденият на 21 април 1851 г. в гр. Горна Джумая Георги Измирлиев - пом. апостол на Първи революционен окръг и обесен от турските власти на 28 май 1876 г. в центъра на гр. Горна Оряховица, от една година по решение на Общинския съвет посмъртно е удостоен със званието „почетен гражданин на Горна Оряховица“. Но Г. Измирлиев всъщност е на почит и гражданин на града и вече цели 125 години!

Освен паметник, построен на лобното място още през

1893 г. и тържествено осветен на 6 септември 1910 г., признателните горнооряховчани са именували и централния площад на града на неговото име. От 1910 г. Гимназията - наследник на първото класно българско светско училище в града, също носи неговото име вече 91 години. В града има и улица „Георги Измирлиев“, през 1979 г. и Средното серранско военно училище (вече закрито) е именувано „Георги Измирлиев“, а в двора на училището е издигнат паметника

на паметник на героя. Този паметник, подарен от Министерството на транспорта на Община Г. Оряховица, по решение на Общинския съвет съвсем скоро беше поставен на ул. „А. Кънчев“ в източната част на Гимназията. По този начин, сегашното поколение горнооряховчани засвидетелства почитта и уважението си към вечния си съгражданин по случай 150 години от рождението му и 125 години от трагичната му гибел.

Георги Измирлиев, в ония далечни бунтовни дни, пребива в Г. Оряховица само от февруари до 28 април, когато е арестуван и отканан в турски затвор в Търново за един месец, т. е. той е бил в града ни по-малко от 3 месеца, но с делата и подвига си, с думите „Колко сладко е да се умре за свободата на Отечество!“, изречени в последните мигове от живота му и адресирани и към поробителите, и към поробените, той стана най-големият, най-почитаният горнооряховчанин. Неговият паметник в центъра на Г. Оряховица е свещено място - той е иконата на града.

Дейността на апостола Г. Измирлиев в Търновския революционен окръг, чието седалище в последните месеци премести и по време на Априлското

въстание е Г. Оряховица, в тясно свързана със Стефан Стамболов - Главен апостол на I рев. окръг, с Христо Караминов - другия пом. апостол, с Мано Тодоров - съдържател на горнооряховски хан, в който квартира революционният комитет, с Елена Гърчарова, Иван Семерджиев, баба Пантелеица и други активни участници в събитията от април - май 1876 година.

Днес, 125 г. от деня, в който 25-годишният младеж увисва на бесилото, каквите и думи да кажем за някогашния одески юнкер Георги Димитров Измирлиев, все няма да успеем нито пълно да го охарактеризираме, нито да изразим признателността си. Винаги, когато говорим за велики подвизи, за изключителни хора и събития, се получава така. На 25 години, а вече има богата и завидна биография - Горна Джумая, гр. Серес, Цариград, Одеса, 59-и пехотен люблински полк в Русия, Гюргево, Рузе, Търново и краят му идва в Г. Оряховица. Други на неговата възраст се възпроизвеждат около „мама и татко“!

Нашият патриотизъм и националното ни самочувствие се подкрепят от подвигите на героите. Сърбим за тях, но добре е, че ги е имало.

Нено НЕДЕЛЧЕВ

Паметникът на Георги Измирлиев, подарен на I SOU, ще бъде тържествено осветен на 26 април 2001 година от 18³⁰ часа.

ПОКАНА

Ръководството на I SOU "Георги Измирлиев"
- Горна Оряховица

КАРИКАТУРА
Всички бивши директори, служители и възпитаници на 20.04.2001 г.
от 9 ч в двора на училището, както и на тържествения концерт в ч-ше „Напредък“ от 10³⁰ ч.

Обучение по чужди езици

Сведения за първото частно училище в Г. Оряховица има от около 1827 г., когато отец Герасим започнал да преподава четните и писаните на черковно-славянски език. Много от гърческите се горнооряховски чорбаджии му се присмивали и изпращали децата си да учат в гръцкото училище. Дори търновският митрополит Иларион му забранявал да преподавачерковно-славянски език.

През 1856 г. за учител в Г. Оряховица дошъл Стефан Горски от гр. Елена, който започнал да преподава по взаимоучителната система, която научил във Влашко. За да привлече повече ученици в българското училище, въвел изучаването на гръцки език.

След Горски през 1859/60 г. за учител в града дошъл Иван Момчилов, който открил първото класно училище, в което

се учило граматика, турски и френски език.

След напускането на Момчилов през 1865 г. негов заместник станал Радко Радославов от Златарица. През 1858/59 г. той учи в гимназията в Прага, а през 1861 г. по препоръка на американския мисионер и книжовник д-р Лонг, пребиваващ в Търново, учи в английския колеж на о. Малта. Владеейки добре френски език, той започнал да го преподава в класното училище. След Освобождението традицията да се

изучават чужди езици била продължена. През учебната 1886/87 г. Бартоломей Робертович от Русия, завършил историко-филологическия факултет в Одеса, преподавал френски, немски и руски език в Горнооряховското училище. През 1887/88 г. П. Петрушев преподавал френски език и химия, а М. Николов - химия, естествена история, география и руски език.

През 1888/90 г. П. Петрушев преподавал френски и руски език.

1891/92 г. Хр. Найденов преподавал бълг. език и руски език, а Стоян Константинов - френски език.

1892/93 г. - Никола Стоянов - френски език.

1894/95 г. - Т. Георгиев - руски език.

1895/96 г. - Н. Колев - френски език, М. Йончев - руски

език.
Кратката историческа справка показва, че в своята 142-годишна история нашето училище съхранява традицията в обучението по чужди езици. Днес иие я продължаваме.

От учебната 2001/2002 г. училището предлага изучаването на следните езици:

- от I клас - разширено изучаване на английски, френски, немски и руски език;

- от VII клас, като втори чужд език, се включва испански;

- след VII клас - паралелка с интензивно изучаване на гръцки и английски език;

- от IX клас - СИП - японски език.

А във всички класове СИП по балкански езици - турски, сърбохърватски и румънски.

Валерия Събева, учителка по история

Живописатирата омагьоса децата

„Искаме да рисуваме звезди с големите художници!“, така спонтанно и по детски нескромно заявиха децата, които участваха в създаването на първата детска секция към Арт-кърг „Живописатира“ в България. Те очароваха всички с изложбата от рисунки, която беше открита на 23 октомври 2000 година в Младежкия дом в Горна Оряховица.

Сърдечно настроение и с нескрит наивитет тяхната фантазия е родила множество живописатирски сюжети, шаржове на съученици, закачливи портрети на Джон и Йоко, „Шумахер в царевичата“, „Змии играят барабан“, гротески рисунки на приютите се във Варелите за смет семейства, превърнати в прахосмукачка домакиня, огромни силути на баскетболисти, различни пребълъщения на времето, възхновени от картините на Даши, ужасите на войната, и други.

В деня на откриването на изложбата 12 деца от I и II клас направиха инсталацията „Буквичките на Живописатира“. Помогнаха им Слави Петрински, Иван Кутузов, Георги Чайков - изложбата на Арт-кърг „Живописатира“, както и горнооряховските художници Янко Янков, Иrena Янкова, Кирил Иринчев, Илия Банков.

Благодарим на Младежки дом в лицето на г-ца Вания Лазарова за любезното домакинство.

Изложба от детски рисунки и прояви на детската секция „Живописатира“ ще съпътстват всяко следващо издание на пленера.

Иrena Янкова, учителка по изобразително изкуство

Има една легенда за птичката, която нее само веднъж в живота си, но по-сладко от всеко друго земно създание. Още ѝ са напусне гнездото си, тя дира трънлив храст и няма покой, докато не го нахири. Тогава запива сред безпощадните му клонки, принеските гръден към най-добрая им и останър шин, за да умре, извисена над своята агония, надигла и чукнула гърлото, и славя. Възхитителна песен, заплатена с живота.

Чо целият свят притиха застуден и дори Бог на небето се усмихва. Защото най-хубавото се добива само с цената на голяма болка. Или така е според легендата.

Любовта обикновено превъръща сенките в светлинни, илюзийни - в действителност, разговора - в музика, пустинята - в цветна градина.

Лопе де Вега създава истина феерия от сентенции за любовта, „Любовта във выражение“, „Капризно божество“. Тя обикновено в „опасна“, защото има безкрайно „упорство“ и страшна сила.

Любовта е „Хармония“, „Тъгуване по щастие“. Тя „може да извърши всичко“. И накрая - „любовта е паяжина, гибелна за мъхите“.

Шекспир отбелязва, че да обичаш - това значи да бъдеш направен от сълзи и въздишки, от пламък и върност, докато станеш „купчина пепел“.

Хората с различни професии могат съвсем различно да виждат и характеризират любовта. Астрономът ще заяви, че любовта е комета с огромна светеща опашка в тъмните без-

лъжици.

Любовта е украсна, безпо-

щадна, чудовищна. Любовта е нежна, любовта е въздушна, любовта е необяснима и каквото и да мислим за нея, то не може да бъде изразено с думи, както не може да се разкаже музиката и да се нарисува сънцето.

Птичката с трън в гърдите

следва неумолим закон. Сами не знае какво я кара да забие шипа в гърдите си и да умре, пеейки. Когато остряят трън я пронизва, тя не подозира, че я очаква смърт, само пее и пее, докато не ей останат сили да издаде нико звук повече. Но иие - когато ние забиваме шипа в гърдите си, знаем. Разбираме. И все пак го правим. Все пак го правим.

Десислава СТЕФАНОВА

I-ва награда на

литературен конкурс в гр.

Варна, обявен от РИ на МОН

и литературни

клуб „Касталия“

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, УЧИТЕЛИ!

Нека новият Век Ви
донесе късмет,
а пред трудностите -
пак напред!

Дано кората са по-добри,
дано да има повече пари,
а безработиците
постоянни
да останат спомени
случайни!

Простете ни
за всекидневните кавги -
ще се постараем
да сме по-добри.

Жвляем и през този Век
да е като в мечтите -
лек!

Георгия Д. СТОЕВА,
VI-A кл.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ПРИЕМ СЛЕД СЕДМИ И ОСМИ КЛАС

1. Паралелка с профил "Чуждоезиков":

1. Първи чужд език - гръцки език.
2. Втори чужд език - английски език.
3. По линия на СИП - руски език.
4. Профилиращи предмети:
Търциен език, английски език, български език и литература, история и цивилизация.

По ЗИП ще се изучават следните предмети:

Литература на балканските народи; История на балканските народи; История на гръцката цивилизация; демография и етнография; История на религията; Сравнително балканознание.

2. Паралелка с профил "Природоматематически" и интензивно изучаване на английски език:

1. Паралелка с професионална подготовка "Организатор на среден и дребен бизнес";
2. Паралелка профил "Информационни технологии";
3. Паралелка профил "Хуманитарен";
4. Паралелка профил "Природоматематически";
5. Паралелка с непрофилирано обучение.

Прием по документи след 8 клас. Срок на обучение 4 години.

3. Паралелка профил "Изкуство".

Конкурсен изпит за проверка на способностите след завършен 8 клас. Срок на обучение 4 години.

ГСОУ „Г. Извориев“
Директор - тел./факс:
0618/4-01-44,
Канцелария -
тел. обт 0618/4-00-71
E-mail: gim@mbox.infotel.bg

Галина Караджова,
VII-A клас

Ученическият съвет в живота на училището

Ученическият съвет е все още нововъведение в живота на училището, но постепенно се утвърждава. Той подпомага избора на учениците при вземането на решения, с които те участват в повишаване стандарта на училището. Ученическият съвет насърчава учениците да се развиват творчески. Чрез него се общува по-свободно между отделните паралелки и се създава усещането за цялост и единодействие. Работата му показва, че учителите и училищната управа имат доверие в учениците.

Ученическият съвет се свиква най-малко веднъж месечно от педагогическия съветник. През тази учебна година боят на учениците, членове на Ученическия съвет, е 41 - по един представител от всяка паралелка. От тях е избран председател, бюро и Изпълнителен съвет.

Членовете на Ученическия съвет се определят свободно от учениците във вътре- и външните класи, като печелят тези, на които останалите ученици имат най-голямо доверие и знаят, че могат да разчитат на тях. Не е имало спорове или оплаквания от класовете заради тех-

**Има различни очи. Сфинксът също има очи.
Следователно съществуват много „истини“.
И следователно няма истина.**

(Ницше)

Светлана Терзиева

екти.

По повод 8 ноември - Европейският младежки ден - ученици от Ученическия съвет управляваха училището. Бяха избрани и назначени „Директор“, „Помощник-директори“, „Счетоводител“ и т. н. Други ученици преподаваха по време на учебните часове. Това повиши ученическото им самочувствие. Беше ни показано, че учителите и училищното ръководство имат доверие в нас. Това повиши и чувството низа отговорност и направи „възрастни“, макар и само за един ден.

През последните няколко години ние, учениците, почувствахме Ученическия съвет като част от нас и от живота на училището. Би било добре, ако ни се възлагат чрез него повече и по-отговорни задачи. По този начин бихме помогнали на много ученици. Това би довело и до откриването на много нови таланти и „скрити“ лидери.

Светлана ТЕРЗИЕВА - X "А" клас, председател на Уч. съвет

ния представител.

Все още ником учители смятат, че членове на Ученическия съвет трябва да бъдат добри, послушни или отлични ученици. Това не е правилно. Членове на Ученическия съвет трябва да бъдат „скритите“ лидери, творчески настроени ученици или тези, които биха могли да увлекат и поведат класа след себе си. Важно е мнението им да бъде ценено от останалите.

Като идея за успешното функциониране на Ученическия съвет в живота на училището може да разгледа възможността за обмяна на опит с членове на Ученическия съвет от други училища в града. Бихме могли да получим полезна информация, а чрез нея да разработим и осъществим нови и интересни за нас про-

екта.

Светлана ТЕРЗИЕВА - X "А" клас, председател на Уч. съвет

**Има различни очи. Сфинксът също има очи.
Следователно съществуват много „истини“.
И следователно няма истина.**

(Ницше)

Иво Вачков

бор - истина.

Човекът може да избира своята истина и с това да създава субстанцията, изпълваща неговата екзистенция. Истина-та дава сила на „световната воля“ да разчупи веригите, с които е окован човекът по време на своято съществуване.

Излизайки в сферата на абстракцията, значението на истината може да бъде търсено като смисъл на екзистирането, т. е. истината се превърща в смисъл на човешкия живот, който удовлетворява епироните необходимости на индивида като част от битието на множеството. От друга страна, субективността на истината предполага идентичност като следствие от различно формирани аксиологически системи на множества и личности.

Същността на тези избори може да бъде разгледана и в аксиологически план. Човекът се ражда „tabula rasa“. Той трябва да изпълни със субстанция своята екзистенция. В частност, тази субстанция са неговите етика и морал. Те обслужват живота му, те определят неговата ценностна система. Последната, след окончателното си изграждане, определя отговорите (решенията на много екзистенциални въпроси) на проблемите, пред които е изправен индивидът. Тоест, неговата екзистенция е свободното изборите, които той практикува (според Ж. П. Сартър), независимо верни или грешни са те, защото пътят за поправяне на грешката е отворен, също както и пътят за нейното сторване (пак по Сартър). Следвайки този ред на мисли, се достига до напрочима идея за личностната истина като право на избор. Кохерентността на този избор с множеството обуславя индивидът като негов демократичен „законодател“, играещ координираща роля в главния „Проект“. Казано в по-сънтизиран вид, последното би прозвучало по следния начин: „Съгласуваността на избора с множеството определя неговите истини“ (в случай, че на аксиологическо ниво в множеството няма противоречия). Но Сартър излиза от наложеното в скобите ограничение чрез налагането на личностния коректив - съвестта. Така неговият екзистенциализъм се превръща в хуманизъм на глобално ниво, чиято фундаментална основа е кохерентността на личния из-

Иво ВАЧКОВ
XII клас

МОЯТ КЛАС

Ще ви разкажа аз
В стих за моя клас.
Ние сме славна дружина
и наброяваме двайсетина.
Катя от всички е най-красива,
тя ми е най-мила.
Ради е бърборана голяма,
но пък винаги засмяна.
Валя е модерна дама
и от момчетата най-желана.
Нинка е добричка
и тиха като мушичка.
Иво е каратист голям
и винаги се бие с плам.
Преско компютрите владее,
времето си в мечти не пилее.
Рали е умница голяма,
но мъчала за уважа.
Дидка е услуглива
и много работлива.
Вики е голяма песнопойка
и много добра танцьорка.
Ники футбола все играе,
ала бутнеш ли го - знае.
Ангел с четката е Бог,
в миг ще те превърне в смок.
Гошо английския знае
и за Англия мечтае.
Венци тича да играе
и за уроците не хава.
Пламен дърпа ми косата,
но пък умът му щрака.
Тъй завършва тази история кратка
с усмивка сладка!

Юлия БЕЛЧЕВА,
III "А" клас

Бор - истина.

Човекът може да избира своята истина и с това да създава субстанцията, изпълваща неговата екзистенция. Истина-та дава сила на „световната воля“ да разчупи веригите, с които е окован човекът по време на своято съществуване.

Излизайки в сферата на абстракцията, значението на истината може да бъде търсено като смисъл на екзистирането, т. е. истината се превърща в смисъл на човешкия живот, който удовлетворява епироните необходимости на индивида като част от битието на множеството. От друга страна, субективността на истината предполага идентичност като следствие от различно формирани аксиологически системи на множества и личности.

Същността на тези избори може да бъде разгледана и в аксиологически план. Човекът се ражда „tabula rasa“. Той трябва да изпълни със субстанция своята екзистенция. В частност, тази субстанция са неговите етика и морал. Те обслужват живота му, те определят неговата ценностна система. Последната, след окончателното си изграждане, определя отговорите (решенията на много екзистенциални въпроси) на проблемите, пред които е изправен индивидът. Тоест, неговата екзистенция е свободното изборите, които той практикува (според Ж. П. Сартър), независимо верни или грешни са те, защото пътят за поправяне на грешката е отворен, също както и пътят за нейното сторване (пак по Сартър). Следвайки този ред на мисли, се достига до напрочима идея за личностната истина като право на избор. Кохерентността на този избор с множеството обуславя индивидът като негов демократичен „законодател“, играещ координираща роля в главния „Проект“. Казано в по-сънтизиран вид, последното би прозвучало по следния начин: „Съгласуваността на избора с множеството определя неговите истини“ (в случай, че на аксиологическо ниво в множеството няма противоречия). Но Сартър излиза от наложеното в скобите ограничение чрез налагането на личностния коректив - съвестта. Така неговият екзистенциализъм се превръща в хуманизъм на глобално ниво, чиято фундаментална основа е кохерентността на личния из-

Скоро започна вторият срок. Остават цели три месеца до лятната ваканция. Догодава човек може да се отегчи от училището.

Всъщност, единствените, които знаят как е там, са гениалните български ученици. Всеки ден то достойно затвърждават необикновените си способности. Изправени срещу привидно „привлекателния“, дори интелигентен „терорист“, наречен учител, те безстрашно се впускат в борба за оценки. Всеки се мъчи да затвърди успеха си добър, дори титлата

Педагогическият съветник в новите условия

Златина Терзиева

Дрогите, самоубийствата, бягствата от дома и училище, половите отношения са невидимите опасности, които дебнат нашите деца и с които те се сблъскват ежедневно.

В нашите условия на живот, на възпитание, заради успешната реализация на младите хора, в училищата работят педагогически съветници-психологи.

Педагогическият съветник обединява мненията и гледните точки на учениците, учители, родители и ръководството на училището, с цел да подпомага психичното развитие на учащите се, подготовката им за образованието и професионален избор. Той подпомага създаването на правилна нагласа към училищната и извънучилищната среда.

Осъществява трудния диалог с децата, като не забравя, че много често при общуването между две поколения сме склонни да чуваме това, което искаем, а не това, което подразвашите ни казват. Техният

зов към възрастните е да ги разбираме и подкрепяме при праводължаването на проблемите, с които се сблъскват.

Когато детето реагира на трудностите с желание да ги преодолее, то ще действа по подобен начин и в обществото след завършване на образованието си. Същевременно, не трябва да отнемаме свободата на учениците да правят своя избор, творчески подхождат към негативите, в които ги поставя нашето сърдце.

Освен в помощ на децата, педагогическият съветник би трябвало да има повече правомощия при ангажирането на родителите и участието им в

образованието и възпитанието на учениците.

Вероятно ще минат години, докато се въведе една нова политика, докато се развие и натрупа необходимия опит, който да дава възможност да се реализират програми, активиращи продуктивно чрез педагогически съветник голяма част от родителите.

Каквито и пътешества към наркоманията, насилието, сексите и другите „подводни камъни“ в учебно-възпитателната работа да бъдат потърсени, тенинги ще имат допирна точка със семейството.

Партнирането между семейството, педагогическият съветник и учителите е една солидна основа, чрез която децата измирят подкрепа във време на собственото си „АЗ“. Разделят творчески си нагласа и мислене, за да се почувстват отговорни за своята бъдеща реализация в новото време.

Златина ТЕРЗИЕВА,
педагогически съветник

Любовта в мен

Милена Недева

Когато си на дванадесет години, може и да си чел историята за Ромео и Жулиета, но още не познаваш страстната любов, не знаеш за очакването и трепета, за надеждата и радостта от срещата с любимия. Когато си на дванадесетгодини, въпреки че не си живя много, ти вече обичаш един човек - своята майка. Майката - единствена и неповторима.

Често възрастните питат малките деца: „Кого обичаш повече?“

Не е възможно да измериш колко обичаш своята майка. Това е любов, която живее в теб от първата гълтка въздух, това е чувството за сигурност, това е топлината на майчината ръка.

Кой те е научил да говориш? Мама!

Кой ти е чел приказки за магьосници и принцеси, за лошия Торбалан и добрия юнак? Мама!

Кой ти е държал ръката, за да направиш първите си стъпки? Мама!

Тя никога не търси благодарност. Тя обича и лошото, и доброто дете единакво.

Бях малка и ходех на детската градина. Радвах се на червените точки, с които ме награждаваха, когато рисувах или пеех и разказвах увлечено. Сломнях си как веднъж възхищено гордо и доволно наградих с жълти пчелички шарената си топка. Вместо да заподскача от радост, тя въздъхна и спадна. Много се уплаших. Какво ли ме очаква-

ше? И ето - мама си дойде. От очите и заструги смях щом видя спуканата топка. Нямаше „гръмотвици“ нито тогава, нито когато си отрязах бретона през дъръствето по случай завършването на учебната година в детската градина. За всички мои били мама имаше на ювилебното лекарство на свата: „Няма нищо, всичко ще се оправи, ти да си здрава!“

И все още мама има щинца от ювилебното лекарство и за мен, и за сестра ми.

Често се случва мама да бъде строга и много да ме ядоса. Тогава съжалявам за лошите си мисли, а в мен чука едно гласче: „Как можеш да се сърдиш на майка си?“

Сигурно това е любовта, чудото, което не можеш да пинаш, да чуеш, да видиш. Любовта се ражда, не се създав

Най-старата училищна библиотека в града

В своето историческо развитие българското училище е здраво свързано с книгохранилището, в което се събира и опазва знанието, мъдростта и опита на човечеството. Още при на първите светски училища в България, към тях се създават сбирки от книги, които за кратко време прерастват в книгохранилищици. В зората на българското Възраждане са духовни средища на любознание, родолюбие и патриотизъм.

Училищната библиотека на СОУ „Георги Измирлиев“ е съхранила повелите на историческото време, в което будният български дух отстоява правото си на народ, нация, собствен език. Тя е наследник на книгохранилището на Първото светско класно училище, създадено от Иван Момчилов в града ни със средствата на родолюбиви българи.

Един възрожденски документ от 15 декември 1847 г. определя задачите на книгохранилището така: „... отворена за всички и всеки, който

Учениците могат да ползват близо 20 000 тома литература в библиотеката.

би пожелал, може да получи, която книга поискан, но трябва да я прочете там...“. Повечето от книгите са дарени от различни лица.

А в малко по-късно написания „Правилник за ученическите библиотеки и читалини при средните учебни заведения в Княжество България“ четем: „Ученическите библиотеки и читалини имат за цел да дадат на учениците възможност да употребят свободното си от занятие време в прочитане на добри избрани книги и списания по науката, литературата и изкуството, за да допълнят добитите в училището знания...“.

Наследила възрожденските просветителски традиции, днес библиотеката продължава да е книжен център, съхраняващ паметта на човечеството. Тук и учители, и ученици намират духовен комфорт за своеобразователно и възпитателно усъ-

вършенстване, място за срещи, диалози, провеждане на незабравими учебни часове в непосредствено съприкосновение с книгите. Библиотеката разполага с около 20 000 тома научна, художествена и учебно-помощна литература.

В навечерието на училищния празник съз задоволство отбелязваме, че само за последните няколко месеца книжният фонд се е обогатил и разнообразил с 200 нови библиотечни единици. Голяма част от тях са дарени от хора с отворени души и сърца за издигане просперитета на нашето училище.

Нека още много години най-старата в града ни училищна библиотека - библиотеката на СОУ „Георги Измирлиев“, да пръска светлина и знание сред любознателните и творчески устремените наследници на Иван Момчилов и Георги Измирлиев.

Даниела ДАНКОВА,
библиотекар на
I СОУ „Г. Измирлиев“

Тази рисунка получи специалната награда на тазгодишния конкурс „Трифон Зарезан“

Паралелка „Изкуство“ Ви очаква!

ПРОФИЛИРАЩИ ПРЕДМЕТИ - изобразително изкуство, български език и литература, история, чужд език.

Това е паралелка, в която наред с суменията по изобразително изкуство се получава широка и задълбочена обща подготовка, даваща възможност за продължаване на образоването в различни специалности на ВУЗ - изобразително изкуство, изкуствознание, приложни изкуства и дизайн, архитектура, иконография, българска или чуждоезикова филология, история, философия и други.

Това е обусловено от широкия спектър на програмата за целия курс на обучение, която предлага възможност за работа с учениците според индивидуалните им заложби, възможности и желания.

Приемът се извършва след положен изпит за проверка на способностите на кандидатите.

I СОУ „Г. Измирлиев“ е единственото училище в страната, в което се обявява прием в такъв профил след завършен VII клас.

От 17 април 2001 г. започва безплатен двумесечен курс за подготовка на кандидатите. Ако сте пропуснали шанса да кандидатствате в художествена гимназия или в друго специално училище по изкуствата след VII клас, имате още една възможност - паралелката на интелигентните и артистични млади хора.

Станете част от нас! Очакваме Ви!

За записване в курса и допълнителна информация - тел: 4-00-71 и 4-01-44

ПРОГРАМА

за тържествата, посветени на 125 г. от Априлското въстание и патронния празник на училището

17-27.04.2001 г.

1. Посещения на Учащищия музей и събирателска дейност.

18.04. 2001 г. (сряда)

1. Състезание на екоклуб „Всемена 21“ в Актовата зала на I СОУ - 14³⁰ ч.

2. „Ученическите номинирани“ - ученическо шоу с дикторка 8 Младежкия дом - 18-21 ч.

19.04. 2001 г. (четвъртък)

1. Поднасяне венец на паметника на Иван Момчилов и слово за делото му - 16 ч.

2. Откриване на изложба на I СОУ в Изложбената зала - търг на ученически творби.

20.04. 2001 г. (петък)

1. Среща на бивши директори, учители и ученици в двора на I СОУ - 9³⁰ ч.

2. Поднасяне венец на паметника на Георги Измирлиев в центъра на града - 10 ч.

3. Тържествен концерт в салона на ч-ще „Напредък“ - 10³⁰ ч.

21-22.04. 2001 г.

1. Екскурзия до Благоевград и среща с представители на ОУ „Георги Измирлиев“.

25.04. 2001 г. (сряда)

1. Викторина, посветена на 125 г. от Априлското въстание и живописа на Георги Измирлиев.

26.04. 2001 г. (четвъртък)

1. Откриване на паметника на Георги Измирлиев пред училището - 18³⁰ ч.

„БУЛБАНК“ АД
плон Г. Оряховица
Г. Оряховица 5100, ул.
„М. Тодоров“ №1А

Взелете своята дебийна карта от
„БУЛБАНК“ - бъдете едновременно
модерни и разумни!

Тел.: 0618/3 00 32,
0618/3 31 59
Факс: 0618/4 48 54
Телекс: 66 592
БАЕ 62175078
SWIFT: BFTBBGSIGOR

ELECTRONIC USE ONLY

Училището в дати

- 1822 г. Отец Зотик създава първото в града килийно училище.
 - 1827 г. Отец Герасим създава ново килийно училище.
 - 1835 г. Училището на отец Герасим става общинско.
 - 1856 г. Стефан Горски от Елена въвежда взаимоучителната метода.
 - 1859 г. Иван Момчилов създава първото мъжко класно училище.
 - 1865 г. Радко Радославов поема класното училище.
 - 1872-1877 г. Главен учител е Сава Сирманов от Габрово.
 - 1873 г. Училището става трикласно.
 - 1874 г. Училището става четирикласно.
 - 1875-1878 г. Училището е петокласно.
 - 1878-1882 г. Училището съществува като четирикласно.
 - 1882-1883 г. Главен учител е Цончо Бонев от Лясковец.
 - 1883-1887 г. Главен учител е Панайот Григоров от Г. Оряховица.
 - 1887-1892 г. Училището отново е петокласно.
 - 1888-1889 г. Главни учители са били Т. Георгиев, А. Беров, П. Петрушев.
 - 1891-1892 г. Пети клас е закрит.
 - 1892-1893 г. За главен учител отново бил назначен Цончо Бонев.
 - 1894 г. Възстановен е пети клас, директор е Цончо Бонев.
 - 1894-1895 г. За директор отново е назначен Петър Петрушев.
 - 1895-1896 г. Училището се нарича Петокласно и Педагогическо.
 - 1896-1897 г. Училището е Горнооряховско петокласно педагогическо.
 - 1897-1912 г. За директор е назначен Ст. Стрезов от Копривщица.
 - 1897-1904 г. Училището е третокласно.
 - 1904-1915 г. Начело на училището се сменят няколко директори: Т. Славчев, Н. Стоянов, П. Петрушев, Голосманов и А. Беров.
 - 07.09.1910 г. За директор е назначен Петко Чуканов от с. Шилковци.
 - 1912-1913 г. По предложение на учителя Младен Младенов с протоколно решение №4 за патрон на училището е определен Георги Измирлиев.
 - 1915-1916 г. Училището е „Общинска непълна смесена гимназия“.
 - 1918-1923 г. Директор е д-р Б. Шанов от Габрово.
 - 1922-1923 г. За директор отново е възстановен Петко Чуканов.
 - 1923-1926 г. Училището е „Държавно смесено практическо училище“.
 - 1926-1929 г. Директор е Ст. Стателов от Лясковец.
 - 1929-1934 г. Училището е „Общинска непълна гимназия“.
 - 1931 г. За празник на училището е определена датата 28 май 1934 година. Училището е смесено реално, с директор Иван Стратев.
 - 1937 г. Училището е смесена гимназия, с директор Ив. Ламбров.
 - 1942 г. Гимназията се разделя на Девическа и Мъжка.
 - 1945 г. Открита е новата сграда (сегашният стар корпус).
 - 1950-1957 г. Изграждат се две единни смесени училища с директори Генчо Заяков и Дачо Димитров.
 - 1957-1958 г. Двете гимназии са възстановени със същите директори.
 - 1959-1974 г. Двете гимназии се обединяват в СПУ с директор Г. Заяков.
 - 1960 г. Патронен празник на училището става 21 април - рожденият ден на Георги Измирлиев.
 - 1974-1980 г. Училището се нарича I СПУ „Г. Измирлиев“, директор е Емил Попов.
 - 1981 г. Открити са новите учебни корпуси и салони.
 - 1980-1991 г. Училището става I ЕСПУ „Г. Измирлиев“, директор е Емил Попов.
 - 1992-1996 г. Училището е в I СОУ „Г. Измирлиев“, директор е Ст. Кунчев.
 - 1996-1997 г. Директор е Тодорка Павлова.
 - 1997-2000 г. Директор е Марияна Панчалиева.
 - 2000 г. ...
- В момента в училището учат 943 ученици и работят 100 учителя.

Отговорен редактор на бр. 4/20.04.2001 г.
на вестник „БУДИЛНИК“ е доц. д-р Нено НЕДЕЛЧЕВ.